

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

խմբագրութիւնը բայ է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բայի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լուրով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.

Հ Ի Մ Ն Ա Կ Ի Ր Գ Ր Ի Գ Ո Ր Ա Ր Ծ Ր Ո Ւ Ն Ի

ՆՐԵՔՆԱԲԻ 1894 ԹԻՎԱԿԱՆԻՆ

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

ԲԱԺԱՆՈՒՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է՛՛

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը՝ 10 ռ., տասն և մէկ
և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝
8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ.,
հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք
ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., ամսական
1 ռուբլի:

Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԷ՛:

Օտարաբարձրացիք պէտք է գիմեն հետեալ
հասցեով՝ Тифлисъ. Редакция «Мшакъ», իսկ
արտասահմանից՝ Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲՈՎԱՆՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Երկրագործութեան միջնորդութիւնը.—ՆԵՐՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կենդանի գործ. Նամակ Բազմա-
Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Առա-
ւօտ-Ուսուցարիւ. Անգլիա. Արտաքին լուրեր.—ԽՈՒՆ
ԼՈՒՐԵՐ.—ՀՆՈՒԱԿԻՆՆԵՐ.—ԲՕՐՍԱ.—ՅԱՅՏԱՐԱԳՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Ահարարներ.

ՆԵՐԿՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԻՆԻՍՏՐՈՒԹԻՒՆ

Մի այնպիսի երկրում, ինչպէս Ռուսաս-
տանն է և մասնաւորապէս Կովկասը, ուր
ժողովրդի մեծամասնութիւնը զբաղված է
երկրագործութեամբ, որի միջոցով հայ-
ւթյանը է նա իր սպորտային զգաց-
վում է մեծ կարեւորութիւն այնպիսի հաս-
տատութիւնների, որոնք կոչված են նպաս-
տել այդ պարագայում առաջադիմութեանը
և զարգացմանը:

Վաղ ժամանակներում, երբ հողի քանա-
կութիւնը մեծ էր, երբ ժողովուրդն ըն-
դարձակ պահանջներ չուներ, երբ ինքը

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԱԿՆԱՐԿՆԵՐ

Այլ ևս խոշորացող հարկաւորութիւն չը կայ՝
մեր խաւարամիտների գաղտնի խորհուրդները
տեսնելու համար:

Նրանք այս օրերս բացարձակ յայտարարեցին,
որ պէտք է սահման դնել, պէտք է ցէնը որոշել,
որպէս զի տեղից վերաբողոք իրաւունք չունենայ
մասնակցելու ընտրութիւններին: Եթէ մեր Հա-
յաստանայց եզրուրդները աւելի քաջութիւն ու-
նենային, նրանք կը գրէին ուղղակի այսպէս.—
ընտրութիւններին միայն ընտրելու և ընտրելու
է մասնակցելու. հեռու տարիներ, հեռու ժողովուրդը:
Ճշմարիտ, այնքան տարիներ, այնքան անս-
պասելի է այդ միտքը, որ մարդ զժողովուրդում է
առաջին անգամից հաւատայ, թէ մարդիկ կարող
են այդ աստիճան ինքնամոռացութեան հասնել,
այդ աստիճան սարսափահար լինել:

Վերջին տարիների ողորդութիւնը և եռամսը,
որով մեր ժողովուրդը ոչ միայն թիֆլիսում, այլ
և դաւաճներում սկսել է մասնակցել եկեղեցա-
կան ընտրութիւններին, ամենից աւելի պէտք է
ուրախացնէր մեր խաւարամիտներին, որոնք օրը
հարկը անդամ, ճնշուածի համատեղութեամբ ար-
տասնում են Հայաստանայց առաքելական ե-
կեղեցիք բառերը, որոնք ամբողջ քսան տարի,
հանգուցեալ «Մեղուկ» մեռած էջերում, կոխորդի-
լուսի արտասուքներ էին թափում, թէ մեր ժող-
վուրդը ստուել է եկեղեցուց, թէ եկեղեցին դա-

պետութիւնը պետական մեծ ծախքեր չէր
պահանջում, երբ բացակայ էին հաղորդակ-
ցութեան յարմարաւոր ձանապարհներ, նա-
հաստական երկրագործութիւնը լաւ թէ
վատ ապահովում էր ժողովրդին և փոփո-
խութիւնների անհրաժեշտութիւնը չէր զգում:

Բայց հանգամանքները զգալի կերպով
փոխվեցին և շարունակում են փոխվել:
Աւանդական անտեսութիւնը անկարող հան-
դիսացաւ բաւականութիւն տալու ժողովր-
դական մեծացած պէտքերին: Ժողովուրդը
բաղմանցել է, ընդարձակել է իր պահանջնե-
րը, պետութեան աճող կարիքների համար
պէտք է տայ աւելի հարկեր, սկսել է շրփ-
վել հեռաւոր վաճառանոցների հետ՝ դիւ-
րացած հաղորդակցութեան ձանապարհ-
ների շնորհիւ և սակայն հողը մնում է
նոյնը, այն էլ երկարատեւ մշակութիւնից
ուժասպառ եղած, անկարող բաւականու-
թիւն տալու նոյն իսկ նախկին նահապե-
տական կեանքի պիտոյքներին:

Եթէ առաջ միայն ցանկալի էր, որ
երկրագործութիւնը ունենար մի հսկող
պահպանող, մի հովանաւորող և խրախու-
սող տեսչութիւն, այժմ դա անհրաժեշտ
տուրք է, որ կենսական մի խիստ, ան-
յետաձգելի պահանջ է: Այժմ այլ ևս բա-
ւական չէ միայն հովանաւորել և պահպա-
նել եղածը, այժմ պահանջվում է փո-
փոխութիւններ, առաջադիմութիւններ մըտ-
ցնել, այժմ պահանջվում է հեղինակաւոր
նախաձեռնութիւն ցոյց տալ՝ հարկելու այն
ուղիները, որոնցով պէտք է առաջ ընթանայ
երկրի անտեսութիւնը:

Երկրագործութեան միջնորդութիւնը
էլ չի ստեղծվում—հետեւեք է այդ պա-
հանջներին: Երկրագործութեան միջնորդ-
ութիւնը իբրև վերահսկող և նախաձեռնող
հաստատութիւն, պէտք է իր մէջ ամփոփի
երկրագործութեան վերաբերեալ բոլոր գոր-
ծերը, որոնք զանազան հանգամանքների
շնորհով մինչև այժմ գտնվում էին ներքին
գործերի և ֆինանսների միջնորդութիւննե-
րի ձեռքում: Օրինակ, մտրելու ջնջիլու, դաշտա-

լին միջեր կոտորելու գործը և վերատեսու-
թիւնը պատկանում էին ներքին գործերի
միջնորդութեան, թէև դրանք շոշափում է
և երկրագործութեան ամենամօտ շահերը
և միշտ քննութեան նիւթ են եղել պիւրապի-
տեական հաստատութիւնների մէջ:

Երկրագործութեան միջնորդութեան ծը-
րագիրը այժմ պատրաստ է և պետական
խորհրդի քննարկի վրայ է դրված, ուր նա
քննվում է վերջնականապէս:

Մինչև այժմ այն գործերը, որոնք վերա-
բերում էին երկրագործութեան, գտնվում
էին կայունութեան միջնորդութեան երկր-
գործական բաժնում: Բայց սա մի սահմա-
նափակ հաստատութիւն էր, որ չէր կարո-
ղանում զգալի կերպով նպաստել գիւղա-
անտեսութեան զարգացմանը, չունենալով
համապատասխան կազմակերպութիւն և
մեծ միջոցներ իր ձեռքին:

Կրակական միջոցների խնդիրը այնպիսի
մի հաստատութեան ձեռքին, ինչպէս է
գիւղատնտեսական ղեկավարող հիմնարկու-
թիւնը, շատ մեծ կարեւորութիւն ունի:
Նոյն իսկ այսուհետեւ, երբ միջնորդութիւ-
նը ամբողջապէս պէտք է նուիրված լի-
նի ծառայելու երկրագործութեան նպա-
տակներին, նա ստիպված պէտք է լինի
առաջին քայլերում իսկ գործ ունենալ
զբաղման խնդիրների հետ՝ որովհետեւ
միջնորդութեան ամեն մի զիտաւորու-
թիւն իրագործելու համար ծախքեր են
պահանջվում: Ինչի դա դպրոց, թէ
փորձական կայարան, շարժական թան-
գարան, թէ ցուցահանդէս, և թէ շրջիկ դա-
սախոս—բոլորը ծախքեր են պահանջվում,
որոնց համար, սակայն, միջոցներ չունի
նոր հաստատվող միջնորդութիւնը:

Երկրագործութեան միջնորդութիւնն ան-
կարող կը լինի արդիւնաւէտ կերպով գոր-
ծել, եթէ նա չունենայ երկրի զանազան
մասերում իր գործը մարմինները,
իր օրգանները, եթէ երկրագործական
կեանքի և միջնորդութեան մէջ կրճատված
չը լինի յարաբերութիւնները շրջ-

թան: Կաւառական այս գործադիր մար-
մինների խնդիրը շատ մեծ խնդիր է, որի
աշոյղ լուծումից կախված է և միջնորդու-
թեան գործունէութեան աշոյղութիւնը:
Մի կողմից երկրագործ մարդու պա-
հանջների ձայնը, նրա կարծիքները, նրա
նախաձեռնութեան փորձերը, միւս կողմից
միջնորդութեան ղեկավարող միջամտութիւ-
նը, ծրագրերը իրագործելու անհրաժեշ-
տութիւնը պէտք է հիմք ծառայեն յարաբե-
րութիւնների կազմակերպութեան համար:
Մրանք ծանրակշիւ խնդիրներ են, որոնք
այժմ զբաղեցնում են թէ պետական ան-
ձանց և թէ գիւղատնտեսական ընկերու-
թիւնը նուիրել մի երկու նիւտ գործադիր
մարմինների քննութեան խնդրին և այսպի-
սով օրինակ իր կողմից խնդրի պարզելուն:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԳՈՐԾ

Մեր երկրի զարգացման և բարձրագոյնութեան
գործում աչքի է ընկնում մի խոշոր երևոյթ,
այդ այն է, որ կուլտուրան համահասարակ
կերպով չէ տարածվում ժողովրդի մէջ, նա մնում է
փոքրամասնութեան սեփականութիւն, նրա բա-
րեցնելը վայելում են միայն ժողովրդի բարձր
խաւերը և դրա համար ընդհանուր կուլտուրայի
մակերեսը մեր մէջ շատ ստոր է:

Եթէ «մեր կուլտուրա» խօսքով հասկանում
ենք մի սակաւթիւ հասարակութիւն մի քանի
բարձրների և ոչ երկրի ամբողջ ազգաբնակչու-
թեան կուլտուրան, այն ժամանակ դուցէ կարելի
լինէր ասել, թէ կուլտուրան պատասխանում է
մեր մէջ: Բայց չէ որ կուլտուրա ասելով պէտք է
հասկանալ մի ամբողջ ժողովրդի, ազգի, ամբողջ
երկրի կուլտուրան և ահա այդ կուլտուրայի մա-
սին է մեր խօսքը:

Նոյն իսկ բարձր խաւերի, քաղաքների կամ
փոքրամասնութեան կուլտուրական նուաճումները

թող ընտրվեց նոյն իսկ այդ եկեղեցում:

Հայաստանայց եզրուրդները սարսափահար և
դան.—պէտք է պատրաստվել, պէտք է մի ան-
գամ ընդ միշտ ջարդել նրանց այդ ասպարեզում,

—մտածեցին նրանք, և իրանց ամբողջ ոյժով,
իրանց բոլոր պատրաստութիւններով, թէ հետե-
ւակ, թէ հեծնաւոր, և թէ պահեստի գըն-
դելով մասնակցեցին յայտնի մեծ ընտրու-
թեան, այն է 1894 թ.ին, Ներսիսեան դպրոցի
հոգաբարձական ընտրութեան: Ես լաւ յիշում եմ,
թէ ինչ էրբարանցում, ինչ պատրաստութիւններ,
ինչ ազմուկ կար այն ժամանակ խաւարամիտների
բանակում.—Գա Վինել թէ չը լինելու—կուլ էր
Քաջաբար կուլեցին—բայց էլ ջարդվեցին...

Գրանից յետոյ մի քանի փորձեր եղան.—կըր-
կին պարտութիւն, և այդ ոչ միայն թիֆլիսում,
այլ և Երևան, և Ետալի, և ուրիշ տեղեր: Այստեղ,
թիֆլիսում սեանում են մինը միւսի յետեից
խաւարամիտների սիւնն և բը, իսկ դրանից յետոյ
Երևանում՝ սեանում են դրանց բոլորի բարեկամ-
ները, և այնպէս փառաւոր կերպով, որ կարծեք,
նախախնամութիւնը բարկացել է դրանց բոլորի
վրա...

Եւ այդ բոլորից յետոյ, ասեցեք ինչքան, ինչ-
պէս չը յուզվին, ինչպէս չը վրդովվին այն մար-
դիկ, որոնք իրանց համարում էին թէ դրականու-
թեան և թէ կեանքի մէջ՝ պաշտպաններ Հայաս-
տանայց եկեղեցու, նրա հարազատ որդիկ, անձ-
նուէր զինուորներ:

Կրկնում եմ, ինչպէս չը վրդովվին, և ինչպէս
չը հասնէին այն վերջնական եզրակացութեան,
որին այսօր նրանք հասան.—այն է, որ պէտք է
սահման դնել և ընտրելու և ընտրելու միայն թող
սալ ընտրութիւններին մասնակցելու:

թող չը տալ, որ ամենքը մասնակցեն ընտրու-
թիւններին...

Միթէ...

Բայց արդեօք նոյնքան հեշտ է այդ խօսքերի
իրագործումը, որքան հեշտ է եղել նրանց խմբա-
գրելը և հրատարակելը հանկու—ահա հարցը: Իրանք
խմբագրողներն էլ գիտեն, որ շատ դժուար է,
բայց ինչ արած, ПОИТЕРА НЕ ПИТЕРА.

Երկու տարի է մեր խաւարամիտները ամեն
տեսակ միջոցների դիմում էին, որ այս օրին չը
հասնեն, բայց չէրտա: Եւ այսօր, անկեղծ սրտով
խաւարամիտ եմ, նրանք գիտնում են այս միջո-
ցին միայն այն պատճառով, որ ուրիշ կը չեն
գտնում:

Մի քանի տարի առաջ, երբ մեր խնդիրները
ցնան, վերաբրված մեր հասարակական հիմ-
նարկութիւնների ընկած վիճակից, դուրս փոխեց
«ազգային գործերի կազմաւորումներին»: Բարեգոր-
ծական, Հրատարակչական ընկերութիւններից, և
այլ տեղերից, խաւարամիտների պարագլուխներից
մինը, եզրուրդայեալ ասել էր իր հակառակորդ
—ժանսթին. «Եկեղեցութիւնները տարաք, ձեր
ձեռքը դեցեք, բայց եկեղեցին մտնէ և, և միշտ
մեր կը մնայ, այնտեղ դուք կը ջարդվեք»:

Փոքր ժամանակ անցած՝ 1892 թ.ին, թիֆլիսի
թիմի կաթողիկոսական պատգամաւորի ընտրու-
թիւնը վրա հասաւ: Գրիգոր Արծրունին դրեց իր
տուփը: Նոյն եղուրդայեալ պատասխանով իր հա-
կառակորդ—ժանսթին, Հոսով պատկ վստահու-
թեամբ ասում է. «Խորհուրդ տուցեք պ. Արծրու-
նուն, որ իր տուփը չը դնի: Եկեղեցում մնէ ան-
յաղթելի ենք»: Եւ ահա, սօ սարսափ, Արծրու-
նին, որ համարվում էր եկեղեցու թշնամի և քան-

կրում են լուսաւորութեան լոկ երևոյթը և մենք շատ լաւ գիտեմք, որ այդ կուլտուրան իր էութեան մէջ դեռ պարունակում է ասիականութեան և վայրենի սովորութիւնների բոլոր ինստինկտները. մենք շատ լաւ գիտեմք, որ եւրոպականութեան տարազի տակ դեռ պահպանված է ասիացու հաստ կաշին, բայց դարձեալ լուսաւորութեան այդ արտաքին փայլի և հասարակ ժողովրդի կուլտուրայի մէջ մեծ վիճ կայ: Այն հակասութիւնը, որ տիրում է փոքրամասնութեան ունեցած կուլտուրայի, չափաւորութեան ու ճոխութեան և մեծամասնութեան ունեցած փոքր ի շատէ մարդկային կեանքի ամենատարրական պայմանների բացակայութեան մէջ, ցոյց է տալիս արդէն, թէ որքան ստոր է մեր ընդհանուր կուլտուրայի մակերեսը:

Մինչ ընդունում ենք եւրոպական քաղաքակրթութեան էական և ամենաբարձր արտադրութիւնները, մեծամասնութեան մէջ դեռ չեն տարածված այդ կուլտուրայի նոյն իսկ տարրերը. ուստի այդ արտադրութիւնները հետևանք չեն կուլտուրայի ընդհանուր տարածման, լոգիկաբար չեն բղբում նրանից և հիմք դնելով միայն մի քանի կենտրոններում, թողնում են ամբողջ ժողովրդը խորին տղիւտութեան խաւարի մէջ: Հասարակ գրագիտութիւնը ճրագի լոյսով պէտք է որոնել մեր գիւղերում:

Եւ դրա պատճառն այն է, կրկնում ենք, որ կուլտուրան չէ տարածվում համահասարակ կերպով, նոյն իսկ համեմատաբար, որովհետև մինչ փոքրամասնութիւնը վայելում է նրա առատ սեղանի ամենահամադար կերակուրները, մեծամասնութիւնը չէ ճաշակում մինչև անգամ փշրանքներ:

Պէտք է կրթել ամբողջը, բարձրացնել ժողովրդի մեծամասնութեան կուլտուրայի մակերեսը, պէտք է կենդանի գործ կատարել, իսկ կենդանի գործ կը լինի հիմնել գաւառներում, գիւղական կենտրոններում կիրակեայ դպրոցներ, ժողովրդական ընթերցարաններ, գրքերի պահեստներ, հրատարակել ժողովրդական ընթերցանութեան համար գրքեր, կարգալ դասաստութիւններ, հիմնել ժողովրդական թատրոններ: Չը պէտք է բաւականաչափ միայն մանուկների համար հիմնված դպրոցներով, պէտք է աշխատել գրագիտութիւնը տարածել և ամբողջի մէջ, հայկազգի զիւրամարտ մտաւոր մտնող և ծուլութիւնը, արբեցողութիւնը, անշարժութիւնը կամաց-կամաց տեղի կը տան գործունէութեան, մտաւոր շարժման և ընդհանուր առաջադիմութեան:

Հ. Ա.

Ես, ընթերցող, իրաւունք ունեմ այդքան երկար կանդ առնելու այդ կէտի վրա, և նոյնը մի քանի անգամ կրկնելու, որովհետև ուզում եմ համոզել ձեզ, որ մեր խաւարամիտները չէին կարող այս, թէև ստակալի, եզրակացութեան չը գալ, քանի որ անողոք հակառակորդները ստիպեցին:— Խօսմ չէ կարելի ճշմարիտ գալ մարդկանց սկզբնէ, դուրս քշել բոլոր տեղերից, բոլոր հիմնարկութիւններից, և յետոյ ասել, թէ չձայն մի հանէք, գնացէք ձեր տանը նստեցէք և հաշտվեցէք ձեր վիճակի հետ:

Այս նրանք էլ ունեն իրանց ինքնասիրութիւնը, իրանց պատմութիւնը, իրանց գործունէութիւնը, ի դէմս «Մեղուի», և այժմ էլ «Արձագանքի» և tutti quanti...

Սակայն թողնեմք հանաքը: Գիմենք ընտրութեան:

Մեր լրագիրների մէջ ամեն օր կարդում ենք այսպիսի գեղեցիկ խօսքեր. «մեր եկեղեցին ժողովրդական եկեղեցի է. ժողովուրդն է, որ ընտրում է եկեղեցու բոլոր սպասաւորներին՝ ըսկած կամ թողլիտիք մինչև վերջին տերտէրը», և դրա հետ միասին աւելի գեղեցիկ խօսքեր՝ ընտրողական սկզբունքը, ընտրողական իրաւունքը և այլն: Այդ խօսքերը դատարկ խօսքեր չեն: Հայոց եկեղեցու հիմնական սկզբունքներից մէկն է ընտրողական սկզբունքը: Եւ եթէ մեր եկեղեցին ունի մի քանի լայն, համակրելի սկզբունքներ, դրանցից ամենահամակրելին այդ ընտրողական սկզբունքն է, որ այդքան դաբեր գոյութիւն է ունեցել, և միանգամայն ցանկալի է, որ միշտ էլ գոյութիւն ունենայ:

Այդ ընտրողական սկզբունքը հայոց եկեղեցին

ՆԱՄԱԿ ԲԱՅՈՒՄԻՑ

Մարտի 16-ին

Անցած կիրակի այստեղ եկեղեցու երէցփոխ Միքայելեան եպիսկոպոսը, որ դեռ չարունակում է ձմերկ այստեղ: Սկզբունքով հակառակ լինելով այս կամ այն երէցփոխի, այս կամ այն տէրտէրացուի որ և է ինդր թղթակցութեան երկար ու բարակ նիւթ դարձնելուն՝ կարճատեղեք այդ ընտրութիւնը՝ որպէս նորոշ այստեղի հասարակական ժողովների:

Գործակալ խորհն քահանայ կարդում է երէցփոխի կազմած հայրը: Գրադարանին կից դահլիճում սեղանի վրա նստած են հարեւրի չափ ժողովականներ. մի այդքան էլ դուրսը և չէմքերում են կանգնուած. տեղ չը կայ դահլիճում: Նոր շինութեան ընդարձակ դահլիճը, երևի, վերապահված է միմիայն Հարսանիք-ների համար... Կարգացած մուտքի և կլիք դէմ առարկութիւններ են լինում. նկատում են, թէ անկանօն է դատարարված և թէ անհասկանալի է: Տէր-խորհը՝ արդարանալու համար մտանայոց է ստում հաշտապահների վրա, որոնք որպէս թէ ստուգել են նախօրէն: Հաշտապահներից մէկը, որ ներկայ է, իսկոյն վեր է կենում և յայտնում, թէ ինքը չէ ստուգել հայրը, սխալվում է տէր հայրը... Երաւունքով են նկատողութիւնները: Հաշտից երևում է, որ երէցփոխը գործակալի գիտութեամբ եկեղեցու հին զգեստներից դէս ու դէն է արել՝ դանազան եկեղեցիներին նուէրներ է ուղարկել, առանց կոնսիստորիայի կարգադրութեան, 5 բուլլով մի հին քահ է վաճառել մասնաւոր մարդու, սրբազանի տեղի և ձմերկու համար հարել և մի քանի բուլլու կահ-կարասիք է առել, ճանապարհածախսեր է առել և այլն և այլն: Ժողովականները կարելի նկատողութիւններն անկողց յետոյ ցանկութիւն են յայտնում աւելի պարզ, որոշ և կանոնաւոր հայրը տեսնել այստեղ, և մի և նոյն ժամանակ նպատակայարմար են գտնում չը ինչայն մի քանի բուլլիներ, նախօրէն տպագրել հայրը և բաժանել բոլոր ծխականներին:

Իսկ սրբազանը կնքում է այդ բուլլը «օրհնութեամբ», որ բարեպաշտ ժողովուրդը մինչև այժմ — առ 1-ն յունվարի 94 թ. — ինչայն է իր եկեղեցու համար 12 հազար և մի քանի հարեւր բուլլը...

Հերթը հասնում է ընտրութեան: Խօսում են ընտրութեան եղանակի մասին. հարց է ծագում և ծխականներ որոշելու ինդրի մասին: Ծխականների ինդրը երկար տարիներ է, որ հրապարակի վրա է քանի-քանի անգամ նիւտեր են տեղի ունեցել այս առթիւ, քանի-քանի անգամ զժտու-

թիւններ են ծագել այդ մասին իրանց՝ քահանայների մէջ, քանի տեսակ կուսակցութիւններ են կազմակերպվել և լուծվել այս կամ այն քահանային պաշտպանելու, միւսին պախարակելու, երրորդին հալածելու համար և այս բոլորի հետեւանքը եղել է այն, որ անցեալ տարի մտաւորապէս բաժանել են 5 թէ 6 թաղի, համաձայն քահանայների քանակութեան, թէ ամեն մի քահանայ որքան ծուխ ունի: Թէ որքան է ընդհանուր ծուխների թիւը — այդ դեռ վերջնականապէս որոշ չէ, և չէ էլ կարելի հեշտութեամբ որոշել, որովհետև այստեղ նախ՝ շարունակ աւելանում է եկուր ընտանիքների քանակութիւնը այս և այն կողմից, երկրորդ՝ նոյն արագութեամբ էլ կատարվում է ընտանիքների տեղափոխութիւնը այստեղից Սև քաղաք, Սև քաղաքից Բալախանի և այլն, և երրորդ՝ տներ փոփոխելը, որ հասարակութեան մի մասը դատապարտված է տարինը մի քանի անգամ կատարելու, աւելի քան դժուարացնում, ծանրացնում է ինդրը: Իրերի այդ դրութեան մէջ, անկասկած, չէ կարելի մեղադրել ծխատէր քահանային, որ չէ կարողանում միշտ հետեւել իր ծխականների տեղափոխութեան: Եկեղեցական որ և է կանօն, կրօնական մի ծէս, եթէ հարկադրում է ծխականներին քահանայ հրաւիրելու — քահանայն հարաւորութիւն ունենում է այցելելու, հալաւան ղեկավարում, ոչ ծխականն է ուղում իր քահանային ճանաչել, և ոչ քահանայն է կարողանում նրան հովուել:

Այսպիսի մի անորոշ ինդրի վերաբերեալ հարց է ծագում, թէ ո՞ւմ պէտք է ծխական ընդունել, ո՞վքեր իրաւունք ունեն ընտրութիւններին մասնակցելու և ոչինչ որոշ պատասխան չեն տրվում ժողովի ղեկավարներին կողմից, թերևս նրա համար, որ խօսողները «վարժապետներ» են կամ զինքը քահանայ հրաւիրելու է, դժբախտաբար, ընտրողական պաշարը մեղանում: Խօսում է մի վաճառական, մի փողաւոր «պրիկաչիկ», յարգանքով լսում, բանի տեղ են դնում. խօսում է խեղճ զլին մի «անիփոչ» երիտասարդ, լրջամիտ մի ուսուցիչ, ուղադրութեան չեն աւելում: Երէկվայ տըր և խաւարը հազար ու մի աններկի միջոցներով փող է դիզել և մարդ է դառել մեր հողերը հայրերի, մեր ժողով կառավարողների աչքում. մտտի անցեալի «գեաղան», ստախօս, շողորձը և ստոր պրիկաչիկը իրաւունք ունի խօսելու, իր դատարկ զլինով դատողութիւններ անելու, որովհետև վրքը գրպան ունի, իսկ ինտելիգենտ երիտասարդը, աղիւ ուսուցիչը իրաւունք չունեն խօսելու, որովհետև դատարկ գրպան ունեն... Գոնէ այդ ողին է տիրապետում այստեղի հասարակական ժողովների ժամանակ, երբ կապիտալիտները աւիթ են ունենում գործա-

բաւունք ունի մասնակցելու ընտրութեան:

Այդ տարրական ճշմարտութիւն է, չէ, ընթերցող: Բայց կարող էք երևակայել, որ մեր խաւարամիտները փորձում են բողբել այդ ճշմարտութեան դէմ, ընտրողների առաջ սահման դնելու: համար ընտրողական իրաւունք ունենալու համար, — ծուռ ու մուռ ճանապարհով հակացնում է «Արձագանքը», — պէտք է պաս պահել, ամեն օր եկեղեցի գնալ, ապաշխարել: Հետևաբար, խաւարամիտների լոգիկայով, ով պաս չէ պահում, ով ամեն օր եկեղեցի չէ գնում, և այլն, — նա իրաւունք չունի ընտրութեան մասնակցելու, քուէ տալու: Գրան ասում են՝ унтеръ-офицерша сама себи висѣла.

Մի կողմից առաջարկում են պայման դնել, որ միայն նա իրաւունք ունենայ մասնակցելու ընտրութեան, ով պաս է պահում, եկեղեցի է յաճախում, ապաշխարում է և այլն և այլն, իսկ միւս կողմից անամօթաբար գոռում են. «Ի՞նչ կը նշանակէ ժողովուրդը բերել լինել եկեղեցի, ինչ կը նշանակէ ճայնի իրաւունք սալ կրնտներին, դուրգարներին, տղէտ արհեստաւորներին: Բայց միթէ մտանում էք, պարոններ, որ հէնց այդ կրնտները, այդ դուրգարները և այդ տղէտ արհեստաւորներն են, որ ամենայն հարագատութեամբ պահանջում են կրօնական բոլոր ծէսերը, պաս են պահում, եկեղեցի են յաճախում, ապաշխարում են, հաղորդում են և եկեղեցու քարերը համբուրում են իբրև սրբութիւն:

Եթէ այդպիսի պայման էք դնում, ուրեմն ամենամեծ ընտրողական իրաւունքը պէտք է ունենայ ամբողջը, իսկ «ուսեայները», ամբողջի գլխին քահանայ կարգապողները պէտք է չը համարձակվէք մինչև իսկ մտնելու քուէտուփին: Եթէ այդ կար-

աւջ տանելու ոչ-կապիտալիտների հետ ձեռնարկը խոտովանած՝ յաղթութիւնը միշտ մընում է կապիտալիտներին — թէև ոչ-կապիտալիտները մեծամասնութիւն են կազմում: Ինչպէս շատ անգամ, այս անգամ ևս նոյնը տեղի ունեցաւ: Գեռ հարցերը չը պարզած, դեռ չը պատասխանած, թէ որքան է ծխականների թիւը, քանի ճայնով ընտրված երէցփոխը պէտք է օրինաւոր համարվի, եպիսկոպոսը վեր է կենում, ժողովից դուրս գնում — պատուիրով գործակալին, որ չը լսէ զգաւարկախօսներին», աշխատէ շուտով ընտրութիւնը կայացնել. իսկ տէր-խորհն քահանայն առաջին կարգում նստած՝ շաղաք ծխականներին խորհուրդ է տալիս վերընտրել հին երէցփոխին... Կալում են ճայներ՝ «ընդունում ենք», «ընդունում ենք»: Ինչ երէցփոխը վերընտրվում է առանց ժողովրդականների մեծամասնութեան, որը առանց արձանագրութիւն ստորագրելու՝ դուրս է գնում դահլիճից, չանստով գործակալի թախանձանքին — «պարոններ, ստորագրեցէք, — յետոյ դնացէք»:

Ն. Գ.

ՆԵՐՓԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Լսում ենք, որ թիֆլիսի վրաց կանանց շրջանում այժմ ցանկութիւն կայ հիմնելու վրաց «կանանց բարեգործական ընկերութիւն»:

Կ. Պոլսից հաղորդում են, որ մարտի 5-ին, անգլիական դեսպան սըր Քլերի առաջին անգամ ներկայացաւ սուլթանին: Լուր էր տարածված Կ. Պոլսում, որ այդ տեսակցութեան ժամանակ խօսք պէտք է լինէր և հայերի մասին: Սակայն բացի սովորական քաղաքավարական խօսակցութիւնից, ուրիշ որ և է քաղաքական խօսակցութիւն, ինչպէս հաղորդում են, տեղի չէ ունեցել:

Մեզ հաղորդում են, որ Կովկասի հայոց Բարեգործական ընկերութիւնը ստացել է յօդուա նրկանի և Կարսի նահանգների կարօտեալների երկու հազար բուլլի, որից 1000 բ. նուրբել են մի խումբ կանայք, իսկ 1000 բ. ֆիթոյան և ընկ. առեւտրական տունը:

Մեզ գրում են Թավրիզից, որ պարսից Շահը մերժել է Թավրիզի հայ արհեստաւորների խնդրը և հրամայել է անպատճառ նրանցից հարկ վերցնել: Այդ կարգադրութիւնը շուտով պէտք է սկսի գործադրվել:

Մեզ հաղորդում են Եվլիածնից, որ Սինօզը դիմել է ուր հարկն է, որպէս զի կաթողիկոսական անդրանիկ կոնդակը հասցնեն թուրքաց Հայաս-

ժիքի էք, էլ ինչու էք կատարում, վրիբում, երբ եկեղեցում տեսնում էք ամբողջ, հասարակ ժողովուրդը...

Հեռու աչքակապութիւնները:

Ուզում էք ծառայութիւն մատուցանել եկեղեցուն և ժողովրդին, — այնպէս արեցէք, որ ընտրութեան օրը բոլոր ծխականները, առաջինից մինչև վերջինը, եկեղեցի գան, սովորին ճայն տալ, կարծիք ունենալ, քննադատել: Այժմեան կանօններով ընտրութիւնը կարող է տեղի ունենալ, երբ ծխականների 1/3 մասը ներկայ է: — Ահա, եթէ փոխելու մի բան կայ, դա է: Մինչև այժմ, երբ ծխականները չէին հետաքրքրվում և չէին գալիս, այդ չափը միայն ունէր. իսկ այժմ, երբ ժողովուրդը արդէն սովորեց գալ, պէտք է փոխել այդ չափը և որոշել, որ առաջին ժողովին ներկայ լինի գոնէ կէսը: Եւ դա աւելի խնայելի և աւելի արդար կը լինի:

Այնպէս արեցէք, վերջապէս, եթէ կարող էք, որ ընտրութեան մասնակցող ամեն մի ծխականը դրա դէմ լինի, սովորած լինի կարգալ և զրկւ. — մի պայման, որ կը նույնատէ ժողովրդի առաջադիմութեանը և քաղաքակրթութեանը, մրցանակով պարտադիր ուսում...

Սակայն մեր խաւարամիտները, փոխանակ այդ տեսակ քաղաքակրթիչ փոփոխութիւնների մասին մտածելու, փորձում են զրկել ժողովրդին նրա անխելի իրաւունքից, մի իրաւունք, որ նա դարբերի ի վեր վայելում է...

Եւ այդ չը տեսնված յետադիմական շարժումով մեր խաւարամիտները իրանք իրանց գերադանցեցին:

Խ. Մարտիան

տան, այնպիսի թեմական հոգևոր իշխանութիւններին:

Սեղ հաղորդում են, որ թիֆլիսի ս. Գեորգ եկեղեցու ծխականները մի բողոք են պատրաստել թեմական առաջնորդին տալու համար, որի մէջ յայտնում են, թէ մարտի 13-ի ընտրութիւնները կատարվել են համաձայն գոյութիւն ունեցող հրահանգների, որ նախագահող զեկականները է այդ հրահանգներով, և որնին ընտրութիւնը անկանոն համարելու հիմք չի կայ: Ինչպէս այդ պնդում են մի քանի անձինք:

Լսում ենք, որ թիֆլիսի ս. Գեորգ եկեղեցու ծխականներից 115 հոգի ներկայացրել են թեմական առաջնորդին մի յայտարարութիւն, որի մէջ յայտնում են 1) մարտի 13-ի ընտրութիւնները կատարվել են կանոնաւոր կերպով: 2) ժողովի նախագահողը Յովհաննէս քահանայ Մարտիրոսեանը վարել է նիստը կանոնաւոր կերպով և 3) Ազատ քահանայ թեմապետները ժողովի ժամանակ իրան թող է աւել անտեղի գործողութիւններ, ինչպէս որ նա առաջնորդի քննութիւնը և կարգադրութիւնը:

Այսօր, մարտի 22-ին, լինելու է Գեղարատեան թեմական ընկերութեան հերթական ընդհանուր ժողովը: Ի միջի այլոց պէտք է քննարկել գիւղատնտեսական գործընթացները կազմակերպելու հարցը:

Յոգուտ կարտի, Ալեքսանդրովի և Երևանի կարտուներին ստացանք: 1) Ալեքսանդրովի Յակոբ Զարայանցից 20 բուբլի: 2) Շուշուցի Մնացական Խոնտուցից 20 բուբլի (Բարեգործական ընկ. խորհրդին յանձնելու համար, որ և յանձնակցից) և 3) Երևանի քաղաքացի, Գեորգ քահանայ Զաքարեանի միջոցով, 174 բուբլի, հանձնակցած 16 անձերից: Ուրեմն ընդամենը նախկին 6) բուբլու հետ այժմ ունենք 254 բ.: Գրանից այսօր, մարտի 22-ին, 100 բուբլի ուղարկեցինք Երևանի Բարեգործական ընկերութեան ձեռքին, ձորի ճաշարանի համար: Ուրեմն նախկին 862 բ. ստացածներին հետ, մինչև այժմ ստացել ենք 1076 բուբլի և ուղարկել ենք 1022 բ.: Խմբագրութեան մէջ մնում է 54 բ.:

Մարտի 20-ին թիֆլիսի Կուսակցության հոգեւանդատ կատարվեց պրոֆէսոր Ներսէս Ներսիսեանի յիշատակին, որին ներկայ էր երկու սեռի բազմաթիւ հասարակութիւն:

Անշտիանս աղջիկներին հասակաւոր մարդկանց հետ պատկեր տեղի է ունենում ոչ միայն յետ ընկած գիւղերում, այլ և Բագուի պէս քաղաքում «Каспий» լրագրող հաղորդում է մի ստակալի դէպք.—10 տարեկան և 7 ամսական մի երեխայ պատկեր են մի հասակ առած տղամարդի հետ: Այդ դէպքը մեծ աղմուկ է գցել Բագուի հասարակութեան մէջ: Եստ ցանկալի է, որ մեր թղթակիցները հրատարակ ճանկին, թէ ով է այն քահանան, որ իրան թող է տուել այդպիսի մի աննորեկ յանցանք:

Կիրակի, ամսի 20-ին, արքունական թատրոնում կայացաւ Վոթակահար (Տիգրիսի կոնցերտը, որ գրաւել էր բազմաթիւ հասարակութիւնը) Մարտի 20-ին թիֆլիսի Կուսակցության հոգեւանդատ կատարվեց պրոֆէսոր Ներսէս Ներսիսեանի յիշատակին, որին ներկայ էր երկու սեռի բազմաթիւ հասարակութիւն: Այսօր, մարտի 22-ին, 100 բուբլի ուղարկեցինք Երևանի Բարեգործական ընկերութեան ձեռքին, ձորի ճաշարանի համար: Ուրեմն նախկին 862 բ. ստացածներին հետ, մինչև այժմ ստացել ենք 1076 բուբլի և ուղարկել ենք 1022 բ.: Խմբագրութեան մէջ մնում է 54 բ.:

Կովկասեան հայոց Բարեգործական ընկերութեան խորհուրդը այս օրերս թեմական տեսուչներին միջոցով ուղարկել է հայոց դպրոցների ուսուցիչներին և վարժուհիներին յայտարարութիւն, որով յայտնում է, թէ մայիսի 1-ից պէտք է բացվեն ուսուցչական կուրսեր: Գրա հետ միա-

սին խորհուրդը առաջարկել է մի շարք հարցեր պատրաստել ցանկացողներին, որոնց պատասխանները ստանալուց յետոյ, ընկերութիւնը կը ձեռնարկի կուրսերի բացման:

ԱԼԷԿՍԱՆԴՐՈՎՈՒՅ մեզ գրում են. «Թիւրքիայից գաղթած հայ ընտանիքները լցված են Ալեքսանդրովի մտերմական ազդեանքի թիւղանձամբ է Բարեգործական ընկերութեան ձեռքով ուղարկված ցորենը հասել է այստեղ և մեծ միջոցաւ պատճառով փոխադրվին»:

ՇՈՒՇՈՒՅ մեզ գրում են. «Տեղիս օրիորդաց դպրոցի հոգաբարձու Ի. Քալանթարեան» Վրձագանքի № 24-ում պարտք է համարել կարճ կերպով «սուտ» անուանել (սակայն հասանց որ և է ապացոյցի) «Մշակի» մէջ առողջած այն լուրը, որ վերաբերում է յիշեալ դպրոցի «ընկած վիճակին»: Բացատրելու կարելի չը կայ, որ երբ մի որ և է յօդուածի մէջ գտնված կէտերը հերքել հարկ կայ, պէտք է փաստերով հերքել: Եւ այդ վերջինը հաղորդածը առանց փաստերի սուտ անուանելը դա աւելի քան ծիծաղելի բան է: Նոյն միջոցներին է դիմել պ. Քալանթարեան, և կարծել է թէ դրանով գործը վերջացած է: Սակայն, պ. հոգաբարձու, դուք գրանով չէք ազատվի. այժմ մենք դիմում ենք ձեզ, հարցնելով.— այդ լուրը ո՞ր կէտն է սուտ, կամ եթէ սուտ է, ինչու գէթ մի չնչին փաստով չէք ապացուցանում... Հըպոթեզում ենք ձեզ ապացոյցներով պատասխանել այս հարցերին, որոնք կազմում են մեր հաղորդած լուրի բոլոր կէտերը.— արդե՞ք դպրոցը չէ գտնվում ընկած վիճակի մէջ: Սուտ է այն, որ դպրոցական խումբ կազմված է ողորմելի վարժուհիներից և ուսուցիչներից. արդե՞ք առաջ վարժուհին չէ մեղանշում հայրենի ամենատարրական ուղղադրութեան դէմ: Եթէ կարող էք այս հարցերին պատասխանեցէք, միայն լրջ ու թեմա մը, հակառակ դէպքում ստիպված կը լինենք մեր հաղորդած լուրը իւրաքանչիւր կէտը ապացուցանել բաղձաթիւ նոր փաստերով»:

ԳԱՐՍԱՆԻՍԻՍ մեզ գրում են մարտի 14-էջ. «Ներքին-Արտաքին շրջակայ Քարվանսաբա, Թանդաւ և այլ գիւղերում երեխաների մէջ տարածված է ծագիկ հիւանդութիւնը, որը բաւական զոհեր է տանում երեխաներից: Պատճառն է, որ այդ հիւանդութեամբ վարակվում և մեռնում են նոյնպէս նրանք, որոնք վրա արդէն կատարվել է ծագիկ պատուաստումը և նոյն իսկ կրկնապատուաստումը... Ի՞նչ կը նշանակէ այդ Արդե՞ք այդ հիւանդամանքը ծագիկ պատուաստողները գործնական գիտութեան, պրակտիկայի թեմաութեան հետեանքը, որ յաճախ է պատահում: Ծագիկ պատուաստման մասին մենք դեռ սրանից երեք տարի առաջ առիթ ենք ունեցել խօսելու «Մշակի» էջերում, երբ այդ պատուաստումը իր ներգործութիւնը չէր անում մանուկների վրա, և երբ ժողովուրդը ինքն իրոքեք ուր հարկն է բաղձաթիւ դոհեր ունենալուց յետոյ: Ծագիկ պատուաստման անխնայութեան առիթով կրկին հարկաւոր ենք համարում դպրոցային ժողովուրդին, որ հեղուկ—լիմֆան պէտք է թարմ լինի և նրա վշանալուց անմիջապէս յետոյ պէտք է նոր լիմֆա պատրաստել և պատուաստումը իր ժամանակին կատարել: Ծագիկ պատուաստումը բժշկական—առողջապահական միջոցները ամենաառաջինն է, հետեանք պէտք է աւելի բարեխղճօրէն, աւելի բժշկական հմտութեամբ վերաբերվել դէպի այդ գործը»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՍՏՐՈՒՆԳԱՐԻՍ

Կոչուտի մասը, «Neue Freie Presse» լրագրի կարծիքով, շատ դժուար կացութեան մէջ կահարում է, թէ Կոչուտի կուսակցութիւնը կը պահանջի, որ Կոչուտին զոհն նոյնպիսի պատիւներ և յարգանքներ տրվեն, որպիսի պատիւներ տրվեցին Գեակին իր ժամանակին: Սակայն աւստրիական կառավարութիւնը չէ կարող ընդունել Կոչուտի կուսակցութեան այդ պահանջները: Կոչուտ և Գեակ—երկուսն ևս ունեւարական հայրենասէրներ էին և աշխատում էին իրանց ազգի ազատութեան և առաջադիմութեան համար. բայց

նրանց գործունէութեան կղանակը տարբեր էր: Կոչուտ մինչև իր վերջին շունչը հաւատարիմ մնաց իր մի անգամ գծադարձ քաղաքական հայեացքին, որ էր անհաշտ թշնամութիւն դէպի հարստութեան թագաւորական տունը և Ունգարիայի կառարեալ անջատումը Աւստրիայից: Եւ երբ Ունգարիային շտրկվեց 1867 թ-ի սահմանադրութիւնը և հաշտութիւն կայացաւ Ունգարիայի ու Աւստրիայի մէջ, Կոչուտ այնու ամենայնու անհաշտ թշնամի մնաց Աւստրիային և կամաւոր աքսորական մնալով չը մոռացաւ այն վիրաւորանքը, որ աւստրիական կառավարութիւնը հասցրեց նրան 1851 թ-ին, հրամայելով դահճի ձեռքով կտրելու նրա ճակատը: Գեակ ընդհակառակն, իր հայրենիքի հաւատարիմ գաւազան էր անհաշտ թշնամի լինելով հանդերձ, չափաւոր էր իր պահանջների մէջ և աշխատում էր Ունգարիայի ազատութեան համար հաշտութիւն կայացնելով Աւստրիայի և Ունգարիայի մէջ: Այդ էր պատճառը, որ երբ Գեակ մեռաւ, նրա թաղումը կատարվեց պետական հաշուով և մեծ շքեղութեամբ: Գեակին արձան կանգնեցրին ունգարական մայրաքաղաքում:

Այժմ Բուդա-Պէշտի «Berliner Tageblatt» լրագրին գրում են, թէ ունգարական կառավարութեան և Ֆրանց-Յոզեֆ կայսրի մէջ վերջնական համաձայնութիւն է կայացել այն բանի մասին, թէ ինչպիսի պատիւներ պէտք է տրվին Կոչուտի յիշատակին: Կոչուտի յիշատակին յարգանքներ կը մատուցանվին և բեկիստաղում, ուր հանդիսաւոր կերպով կը յիշվեն նրա մատուցած ծառայութիւնները ազգին, բայց ունգարական պետական միջոցներով նրա համար ոչ մի արձան չի կանգնեցնելու: Սահմանադրական թագաւորը չէ կարող արգելել պարամենտին իր զգացմունքները յայտնելու ներկայ դէպքում, բայց որպէս Կոչուտի թըշնամի, թագաւորը, ի հարկէ, չէ կարող թող տալ, որ նրա համար արձան կանգնեցնեն ունգարական պետութեան հաշուով:

ԱՆԳԱՍ

Անգլիական լրագրիները վատ գոյնբով նկարագրում են այս օրերս Լոնդոնի Հայդ-Պարկում տեղի ունեցած ժողովրդական ցույցը լորդերի ժողովի դէմ: «Daily News» լրագրին ասում է, որ այդ ցույցին մասնակցում էին մօտ 100 հազար հոգի: Մասնակցողների ահագին խմբեր ճաշից յետոյ սկսեցին հաւաքվել Հայդ-Պարկում, ուր 12 պլատֆորմներ էին շինված հետտօրներին համար: Ունկողնիներն ամենամեծ բազմութիւնը խուսելու էին երկու ամբիօնների շուրջը, ուր ճառեր էին խօսում միտինգի նախագահ քանտոբական պատգամաւոր Ջոն Բէրնս և Տիւլէր: Բէրնսի ճառը նուիրված էր լորդերի ժողովի խիստ քննութեանը, որը ոչ միայն մերժեց բանտարաններ համար նշանաւոր բիլլը՝ ձեռնարկողներին պատասխանատուութեան մասին, բայց և ստպակեց իրանգական օրինագիծը ու խեղձութիւնը ծխական խորհուրդներին վերաբերեալ բիլլը: Նոյն բովանդակութիւնն ունէին և մնացած հետտօրներին ճառերը: Նրանցից մի քանիստերը հրաւիրում էին բանտարաններ ընտրութիւնների ժամանակ քուէ չը տալ այն կանգիւղեատներին, որոնք պաշտօնապէս չեն խոտանայ աշխատել լորդերի ժողովը ջնջելու մասին: Այդ միտինգում քուէարկութեամբ մի վճիռ կայացաւ, որով պահարկվում է լորդերի ժողովը՝ ձեռնարկողներին վերաբերեալ բիլլը մերժելու համար և հրաւիրում է կառավարութիւնը միջոցներ ձեռք առնել լորդերի ժողովը վերացնելու համար:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Վերջնայից լրագրիներին հետագրում են, որ Կոչուտի համար արձան կանգնեցնելու նպատակով արդէն հաւաքված է հարկէն հազար գուրդնէ: — Կ. Պօլսը «Polit. Corresp.» լրագրին լուր են հաղորդում, թէ մեծ վիզիբին հրամայված է շատ մանրամասն զեկացում կազմել սուլթանի համար բոլորական դպրոցների մասին Մակեդոնիայում: Որպէս հաւատացնում են, սուլթանը ցանկանում է վերականգնեցնել նախկին կարգերը Մակեդոնիայում, որպէս զի Մակեդոնիայի ազգաբնակչութիւնը առիթներ չունենայ յուղելու և դժգոհ գոհ լինելու կարծում է, որ այդ առիթով շուտով համաձայնութիւն տեղի կունենայ Բ. Գրան և բոլորական եկզարին մէջ:

—Պարիզից «Berliner Tageblatt» լրագրին հետագրում են, որ ոստիկանութեան ձեռքն է ընկել միջազգային խարեաների մի ամբողջ խումբ, որը բաղկացած է 22 հոգուց և որը պատրաստում էր ամեն տեսակ կեղծ դոկումենտներ, դիպլոմներ, վկայականներ և այլն: Խմբի մէջ գրանվում են երկու գերմանացի, ութ ուսուցիչ, ութ աւստրիացիներ, երկու թուրք և երկու յոյն:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Աֆգանական էմիր Աբդուրահմանը Մէշէդի մըզկիթին ընծայեց դուրանի մի դեղեցիկ օրինակ՝ դրված ոսկէ արկղիկի մէջ: Այդ պարգևը աֆգանական զեպպանները հանդիսաւոր կերպով յանձնեցին իրօրասանի նահանգապետին, որը դիմաւորեց և հրաւիրեց նրանց մտնել մզկիթը: Կարծում են, որ Աբդուրահման խանը այդ ընծայով կամենում է իր կողմը գրաւել պարսկական հոգեւորականութիւնը:

Յայտնի մանկավարժ պրոֆէսոր Վլէյցովը, Բերլինի դպրոցների ընկերութեան մէջ կարգայ մի ընթացաւ զերմանական դպրոցների մասին Չիկագոի ցուցահանդէսում: Եթէ որ և է շրջանում, նկատեց դասախօսը, — Գերմանիան առաջնութեան արժանին է ստացել Կոլումբիան ցուցահանդէսում, դա անկասկած ժողովրդական կրթութեան շրջանումն է: Ամերիկացիներին հիացրեց արդէն միայնակ դպրոցական ուսման ստատիստիկան: Այսօր Պրուսիայում դպրոցական հասակ ունեցող 5 1/2 միլիոն մանուկներից միայն 945 հազար գրել-կարդալ չեն սովորում: Բերլինում բոլոր մանուկները ուսում են առնում, իսկ Չիկագոյում, օրինակ, 50,000-ից աւելի մանուկներ կրթութիւն չեն ստանում: Ժողովրդական դպրոցի նշանակութեան մասին ցուցահանդէսն այցելողները կարող էին զգաւոր կարգով և հանդէս դրված մանկավարժական ամառկներով, որոնց թիւը Գերմանիայում 239 է: Աւելի քան 80,000 աշակերտական տեսակների ուսուցիչները այսօր նշանակութիւններով հանդերձ հարաւորութիւն էին տալիս ամերիկացի ուսուցչին ծանօթանալ զերմանական աշակերտներին առաջադիմութիւնների և դպրոցի պահանջներին հետ: Գերմանական կառավարութիւնը միջոցներ չը խնայեց աւելի շօշափելի կացութեան իր դպրոցները.— դպրոցական շինութիւնների մոզէներ, քարտէզներ, դրօշներ, նստարաններ, դպրոցական խաղեր և այլն մեծ առատութեամբ հանդէս էին դրված: Բաւական է ասել, որ դպրոցական բաժինը Ամերիկա փոխադրվեց երկու մեծ շոքեանակերով: Գերմանական մանկավարժութեան գովելի յատկութիւններից մէկն էլ կայրերի կրթութեան գործի դարգացումն է: Համեմատելով գերմանական դպրոցը ամերիկականին հետ, վլէյցովը գտնում է, որ վիզիլիս, այսինքն ամերիկականը մի քանի առաւելութիւններ ունի, օրինակ, շատ լաւ է աւանդվում նկարչութիւնը, առաջին քայլից մանուկներին ինքնազորունէութեան են ընտելացնում և այլն: Մի և նոյն ժամանակ ամերիկական դպրոցը ունի և իր խոշոր պակասութիւնները, որոնք չը կան գերմանական դպրոցում: Գերմանական ուսուցիչը դասատան մէջ մանուկներին հետ անցնում է ամբողջ դասընթացը և դասադիրքը միայն օժանդակիչ միջոց է, այն ինչ Ամերիկայում ուսուցիչը մեծ մասամբ աշակերտներին է թողնում դասերը սովորել գրեթով:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՄՆԱԿՆԵՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՑ

ԿՈՒԵՆԶԱԳԻՆ, 18 մարտին: Ռուսաց և դանիական կառավարութիւնների մէջ բանակցութիւններ սկսվեցին նոր աւետարական դաշնագրի մասին, այժմեան, ոչ կատարեալ պարզ, դաշնագրի տեղը Պետրոպոլսում, 19 մարտին: Հիւսիսային կրկնթուղ կառուցանելու հարցը վերջնականապէս պէտք է վճարել ոչ ոչ այս տարվայ արբիլից: Այսօր փակվեց Մոսկվա-Կովկաս-Անդրկասպեան Սև ծովով և Վլոգդայով հաղորդակցութիւնների ներկայացուցիչներին համադրումը ժողովը վճարված է բանակի և գերապի սեղանից ստացված իւր տեղափոխութեան տարիքը պակասեցնել. նոր տարիք սահմանել բաղաւիղ համար Անդրկովկասեան երկաթուղու կայարանները: Լավում է, որ բոլոր երկաթուղիների նոր հիմնով դիմաւոր վարչութեան պետ նշանակվում է ինժեներային խորհրդի նախագահ Վ. Սալով: Մարտի 22-ին բացվում է ուսուցիչական, ուսուցիչական և քաղաքացիական հաղորդակցութիւնների ներկայացուցիչներին համադրումը ժողովը՝ սակազինը վերաբնեւելու համար, աչքի առաջ ունենալով նոր աւետարական դաշնագրի հարցը: ՎԻԵՆԱ, 19 մարտին: Այսօր Բուդա-Պէշտում կէրէպտեան գերեզմանոցում տեղի ունեցաւ Կոչուտի կնոջ և աղջկայ թաղումը: Այսօր Քիւր

նանական շրջաններում շատ լաւ տպաւորութիւն գործեց Բերլինից ստացված տեղեկութիւնը, թէ կրկին թող կը տրվին փոխառութիւններ տալը ուստաց արժէքը զերի գրաւականով: Բորսան ողջունեց այդ տեղեկութիւնը:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 20 մարտի: Բացի կովէնեան և Պլոցկայա նահանգներից, կայսրութեան բոլոր մնացած նահանգներում և շրջաններում խօսքան վերջացած է համարվում: Պետական խորհուրդը կը ընտրէ ապահովագրական հիմնարկութիւնների և ընկերութիւնների գործունէութեան վրա կառավարչական հակողութիւն նշանակելու գործը:

ՎԻԵՆԱ, 20 մարտի: Պաշտօնական լրագրում հրատարակված է ընդհանուր միջնատրութեան հրաման, որով երկուշաբթից, ապրիլի 2-ին, աւստրո-ունգարական մարտային շրջանը ուստաց արդիւնները ներմուծելու ժամանակ այդ արդիւնքների վերաբերմամբ պէտք է գործադրել աւելի զիջող սկզբունքը: Մի և նոյն ժամանակ առետրէ միջնատրը շրջաբերականով իմաց տուեց բոլոր աւստրական ստեաններին, Ռուսաստան ներմուծող աւստրիական ապրանքներից վերջինը դաշնագրական մարտային հարկեր, որ սահմանված են Գերմանիայի և Ֆրանսիայի հետ Ռուսաստանի կապած աւստրական դաշնագրի ներքին:

ԲԵՐԼԻՆ, 20 մարտի: Ֆրիդրիխսթրասէից հեռագրում են, որ Ֆրիդրիխսթրասէի կոմս Մոլաիէ կայսրի անունից յանձնեց իշխան Բիսմարկին մի հոյակապ զբաժնէ պոլեոններով և փողով: Իշխանը իսկոյն չտեղեկեց իր վրա զբաժնէ և շատ գոհ էր պարզելից: Կայսրը իշխան Բիսմարկին մի ողորմած հեռագիր ուղարկեց, որի մէջ հաղորդելով նրան, թէ կոմս Մոլաիէի ձեռքով ուղարկել է զբաժնէ, աւելացնում է, որ պողպատէ զբաժնէ գերմանական հաւատարմութեան և շնորհակալութեան նշան է, որ ինքն ցանկանում էր նրան արտայայտել:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻ ԲՈՐՍԱ

Մարտի 18-ին

Լոնդոնի վրա 10 ֆունտ արծէ . . .	93 ր. 10 Կ.
Բերլինի վրա 100 մարկ . . .	45 ր. 55 >
Պարիզի վրա 100 ֆրանկ . . .	36 > 87 1/2 >
Ռուսի . . .	արծէ . . . 7 > 47 >
Մարտային կուպոններ . . .	149 > 25 >
Արծաթ . . .	. . . > >
Բորսային դիվիզոն . . .	5 > 7 >
Պետ. բանկի 5% տոս 1 շրջանի . . .	103 > >
. . . 2-րդ . . .	102 7/8 > >
. . . 3-րդ . . .	75 > >
5% տակայ րէնտա . . .	161 > >
4 1/2 տակայ փոխառութիւն . . .	. . . > >
Արեւելեան 5% փոխառ. 1-ին շրջ. . .	. . . > >
. . . 2-րդ . . .	101 > 50 >
. . . 3-րդ . . .	102 > >
. . . 4-րդ . . .	. . . > >
Ներքին 5% առաջին փոխառութ. . .	243 > 50 >
. . . երկրորդ . . .	221 > 25 >
Պետական երկաթուղային րէնտա . . .	103 > >
4 1/2 րէնտա . . .	. . . > >
4% ներքին փոխառութեան . . .	95 > >
5% գրաւ. թղթ. ագն. կալ. բանկի . . .	101 < 50 >
Ագն. կալ. Պետ. բանկի խաղարկութ. . .	. . . > >
Գրաւ. թղթ. . .	192 > 75 >
4 1/2% վիսյակ. գիւղ. հող. բանկի . . .	99 > 25 >
4 1/2% գրաւական թղթեր կալուած . . .	. . . > >
փոխ. կրեդիտ. ընկեր. մտապ. . .	152 7/8 > >
. . . թղթապ. . .	101 1/8 > >
Պետերբուրգի քաղաքային կրեդիտ. . .	. . . > >
ընկերութեան օրվագայինները . . .	101 > 75 >
Մոսկովայի քաղաք. օրվագայիններ . . .	100 > 75 >
Օղէտայի . . .	98 > 25 >
Թիֆլիսի . . .	98 > 50 >
Գրաւ. թղթ. Թիֆլիսի կալ. բանկի . . .	98 7/8 > >
. . . Գրաւ. թղթ. . .	. . . > >

Ս. Պետերբուրգի բորսայի արամագրութիւնը խաղաղ է:

Կ. Գ. ՉԻԿՈՎԱՆԻ—9—10 Ժ. աչքի և նեարչային 5.

Դ. Գ. ԲՈՒԿՈՎՍԿԻ—10—11 Ժ. ներքին, երեսաների և կանանց 5.

Ի. Ֆ. ՊՐՕՏԱՍԵՎԻԻ—11 1/2—12 1/2 Ժ. ախանջի, կոկորդի, ջիթի և կրծքի 5.

Կին-բժիշկ ՏՈՒՐԿՈՎԻԻ—12 1/2—1 Ժ. կանանց 5.

Ա. Պ. ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ—1—1 1/2 ներքին և երեսանայ 5.

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԸ

Ա. Գ. ԳՈՒՐԿՈ—6—7 Ժ. Սիֆիլիսի և մէզի ու սեռական օրգանների 5.

Բ. Ա. ՆԱԽԱՍԱՐԻԱՆ—7—7 1/2 Ժ.

Ի. Ե. ՖՐԱՆՅՈՒՍԻ—7—7 1/2 ախանջի, կոկորդի և ջիթի ու նեարչային 5. երկուշաբթի, չորեքշաբթի և ուրբաթ:

Ա. Գ. ԳՈՒՐԿՈ ըմբիական և խոչորացողական հետազոտութիւններ է անում մէզի, խնի, աքեան, կաթի և այլն:

Վճար 50 կ.: Համախորհրդի (կոնսիլիումի) 7 օպերացիայի համար առանձին: Հիւանդանոցում ընդունվում են և ԳԻՇԵՐՈՒԿ ԼԻԻԱՆՆԻՆԻ:

Հիւանդանոցի վերատեսուչ՝ բժշկապետ ՆԱԽԱՍԱՐԻԱՆԻ: (№ 72)

ԳԵՐՁԱԿ ԱՐՇԱԿ ՄԱԼԻԵԱՆՑ

Նոր ստացած լինելով, ինչպէս Ռուսաստանի, նոյնպէս և ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԱՆ ԱՄԵՆ ՏԵՍԱԿ կը տորներ, ընդունում է պատուէրներ Նոյնպէս ծախվում են կտորներ:

ՊԱՏՈՒԻՆԵՐԸ կատարվում են ամենայն ճշգրտութեամբ:

Հասցեն. Գանձակայա փողոց, № 11: (№ 33) 1—3

Մի պատուաւոր ԸՆՏԱՆԻՔ ուղում է ունենալ ՄԻ ՀԱՅՈՒԼԻ, աւարտած մեր հայ դպրոցներից մէկում, օրական երկու ժամ խօսակցելու համար, ամսական 15 ռուբլի վարձատրութեամբ:

Գրմել «Մշակի» խմբագրատուն, առաւօտեան 12-ից մինչև 2 ժամը: (№ 31) 2—6

Յանկանալով ՍՍՁԵՐԻՔ վրացիստ գիւղի նորարաց դպրոցի համար հիմնել գրադարան, և ի նկատի ունենալով դպրոցի սուղ միջոցները, սրանով խոնարհաբար խնդրում եմ յարգելի ճիւղնակներին, թարգմանիչներին և առհասարակ բարեգործ անձանց, օգնութիւն հասցնել գրադարանի հիմնարկութեան՝ զբերելով: Յանկացող նուիրատուները իրանց նուէրները կարող են ուղարկել հետևեալ հասցեով. Ստ. Կვიცილი (Յ. Յ. Լ.), մեծ. Տաչքեր, учителю Маргару Саатянцу.

Ուսուցիչ՝ Մարգար Սահմեանց: (№ 32) 2—3

ՆԵՐԿԵՐ

ՄԱՁԻ ՀԱՄԱՐ

Վ. ԳԵՆԻ

Վ ի նկանայում

Ինիլից պատրաստած: Անվանա գեղեր են մազն ու մորուքը կարճ միջոցում սեչ շէկ և բաց ու մուգ շագանակազոյն ներկելու համար: Մի սրուակի գինը ճանապարհի ծախսով 3 ռուբլի է:

Վ. ԱՌԻՐԻՒ

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳՈՒՄ

Կոյսկոյնայա 18.

(№ 8. ամս. 20) 3—8

Վ Ա Ղ Ա Ր Շ Ա Պ Ա Տ Ո Ւ Մ

ուր մշտապէս ապրում են երկու բժիշկ

ԴԵՂԱՏՈՒՆԸ

արվում է ԱՐԵՆԴՈՎ. Գիմել, Эривань, АКОПЬЯНЦЪ.

(№ 20) 8—10

Վ ա ճ ա ու վ ու լ է

Մ Տ Ք Ի Մ Շ Ա Կ Ը

Խ. Մ Ա Լ Ո Ւ Մ Ե Ա Ն Ի

Գինն է 50 կոպէկ: Գրմել ճիւղնակին, կամ կենտրոնական գրախմբաւանոցին, Թիֆլիսում: (№ 18) 5—5

Տեղեֆոն № 92.

Պահեստը կայարանի մօտ, Ավետիսի փողոցի ծայրում:

ԿԵՐՈՍԻՆ ԳԵՐԱԶԱՆՑ ՅԱՏԿՈՒԹԵԱՆ

Այդ կէրօսինը այրվում է առանց որ և է մուրի և հոտի, որ ստուգված է դուռայի դահլիճի լուսաւորութեամբ ճանաւորների նիտների օրերը: Այդ կէրօսինը կայ Թիֆլիսում բացառապէս այն պահեստում, որ պատկանում է

„С В Э Т Э“ Ը Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Պատրաստվում է նա առանձին պատուէրով Ի. Գ. ԳՕՐԻՉԻ Բագրի կէրօսինեան գործաւանում, նրա գոյնը 1/2 մարկի է, այրվում է առանց որ և է հոտի և մուրի և ունի կատարելապէս սպիտակ բոց. 10 ժամ այրվելու ընթացքում բոցը ընկնում է 0%: Գինը մէկ պուրի համար 1 ռուբլի է, առանց ուղարկելու, ուղարկելով արժէ 1 ռ. 10 կոպէկ: Խրաքանչիւր սպառող, ի հաստատութիւն այն բանի, որ ապրանքը ընկերութեան պահեստին է դուրս եկել, անձամբ ստանում է հայելու ընկերութեան կնիքով: Պատուէրները ընդունվում են ոչ պակաս 3 պուրից, առէֆօնով և քաղաքային պոստով և կը կատարվին հետևեալ օրը: Կէրօսինը ուղարկվում է բազմէրով «С В Э Т Э» նախապէս ընկերութեան բարձր յատկութեան կէրօսին» վերնագրով: (№ 21) 9—10

Նոյնները 1-ից կը ստացվի ՊԱՍՏԵՐԻ ՍԻՍԵՄՈՎ, ՊԱՏՐԱՍՍԱՄ ԲՐՈՒՍՍԱՅԻ ԲՈՒՌՈՒՍ ՍՊԻՏԱԿ ՏԵՍԱԿԻ ՍԵՐՄԸ, որ արդէն յայտնի է ամբողջ կովկասում և Պարսկաստանում իր յատկութիւններով և առաւծ առատ բերքով: Սերմը կը ստացվի ուղղակի յայտնի «Եկօնօմիտե» Ֆիրմայից: Գնել ցանկացողները կարող են դիմել, ԵՂԻ. ՄՆԱՅԱԿԱՆԵԱՆՆԵՐԻՆ, Բաթումում, Թիֆլիսում, Բագրատում, Նուխում Աղա-Մուսա Սո հմէքովին.

Այս հասցեով. Вр. Мнацаканянцъ, Тифлисъ, կամ Баку, կամ Батумъ. (Կ. 2.) 31—32

ԳԱՐԵՂՐԻ ՄԵԾ ՊԱՀԵՍ

ՐՕՍՏՈՎ—ԳՕՆԻ ՎՐԱ

„ЮЖНАЯ БАВАРИЯ“ — „ՀԱՐԱՒԱՅԻՆ ԲԱՎԱՐԻԱ“

Գ Ա Ր Ե Ջ Ր Ա Յ Ի Ն Շ Ո Գ Ե Շ Ա Ր Ժ Գ Ո Ր Մ Ա Ր Ա Ն Ի

Գանվում է վոկալի շօսելի վրա

Կ Ա Ր Լ Ս Տ Ո Ւ Կ Է Ն

ԱՌԵՏԻՐԱԿԱՆ ՏԱՆ ՊԱՀԵՍՈՒՄ

Արտահանվում է 1/20 վեզրո պարունակող շիշերով . . . 3—

ՊԻԼԻՆԵԱՆ . . . . . 3—

ՊԵԼԻՆԵՍԻ . . . . . 3—80

Պատուէրներով դիմել վոկալի շօսելի փողոցը, կամ վէլիտիտիտիտայա փողոցի վրա գանված գրասենեակը, առն Չայգէշտովի, № 6. (№ 23) (Կ. 5.) 8—10

Վ Ա Ճ Ա Ռ Վ Ո Ւ Մ Ե Ն

1) ԽՐԻՄԵԱՆ ՀԱՅՐԻԿԻ, 2) ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԻՆԻՆՈՒ, 3) ՐԱՅՅԻՒ, 4) ՊԱՏԿԱՆԵԱՆԻ 5) ԱՂԱՄԵԱՆԻ

պատկերները մեծաքանակէն վրա, բազմոցի (диванъ) թաշկնա բարձրի, թղթ-թախիների (портфель) և մանակալի ծածկոցի համար:

Վաճառվում են պատրաստի մեծաքանակ թաշկնակներ վերոյիշեալ պատկերներով:

Յանկացողները պէտք է դիմեն ինձ այս հասցեով. Тифлисъ, Орбеляновская ул., № 36, Александръ Родионовой. 6—7

Մ Ե Շ Վ Ա Ճ Ա Ռ Ո Ւ Մ Ն

(Սուանց սակարկութեան)

Եղբ. Գուրապօվների մտազննում և պահեստում, Գվորցօլայա փողոցի վրա, կալուածական բանկի տան մէջ և Սարաջիկի ու Ծովիտովի տան մէջ, յաւանդում:

Չան ազան ապրանքներ և կանանց և երկանների կատարի և յարդէ գլխարկներ 30 կոպէկից մինչև 1 ռ., տղամարդկանց կատարի գլխարկներ 1 ռ. 25 կոպէկից սկսած և աւելի թանկ, վրաշներ 20 կոպէկից կրուտիտներ, ժայռակներ, ժաղկներ, զգեստներ և գլխարկներ համար գուգսեր՝ արշինը 20 կոպէկով և աւելի թանկ, անձրեակայներ, հոփանոցներ և ձեռնոցներ 20 կոպէկից, Ժերսէ 1 ռուբլուց սկսած և աւելի թանկ: Եւ նոյնպէս մեծ ընտրութիւն մոդային և զարմատեղէնի ուրիշ ապրանքների էջան գներով, որի մէջ պատուէրի հասարակութիւնը կը համոզվի այցելելով մեր վաճառումն:

(№ 12) Զարգանքով ԵՂԻ. ԳՈՒԼԱՍՊՈՎՆԵՐ 21—30

Մ Մ Ո Ւ Մ Ն Ա Կ Ա Ն Խ Ն Դ Ի Ր Ն Ե Ր

Աշխատութիւն ԱՐԻՍՏԱԿԵՍ ԵՊԻՍԿՈՓՈՍ ՍԵՐԻԱԿԵԱՆԻ:

Գինն է 1 ռուբլի: Ծախվում է Թիֆլիսում կենտրոնական գրախմբաւանոցում և Յովհաննէս Տէր-Սարգսեանցի մտազննում: Գվորցօլայա փողոցի վրա, Բագու «Արօր» ապարանում: (№ 6) 5—10

ԱՌԵՏԻՐԱԿԱՆ ԿՈՒՐՍԵՐ

(Թիֆլիս, Նագորնայա փողոց, № 9)

Յանկացողը, ունենալ իրանց առևտրական գործերի համար ուսման ընթացքը աւարտած աշակերտներ և աշակերտաւհներ, թող բարեհաճեն դիմել կուրսերի հիմնողին, Ս. Մանուէլեանցին: Աւարտողները ստացել են մասնագիտական առևտրական կրթութիւն, կովկասի ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձուի հաստատված ծրագրի համեմատ, և ունեն օրինաւոր ատտեստատներ:

Կուրսերի ծրագիրը և կանոնները կարելի է ստանալ ձրի ապէս եղբ. Ծովիտովների բանկային գրասենեակում և կուրսեր հիմնողի բնակարանում: Օտարաքաղաքացիք դիմում են՝ Тифлисъ, учредителю коммерческихъ курсовъ С. П. Мануэляницю. № 88 12—20